

Kui tahhame kellestki teada sada, kas temma lääfi teeb argipäival truviõste tööd ja kas ta süddatähhab pühhapäival õiget hingamist ommale nöuda, siis pangem tähhele, kusda laupäwa peawad ja veelgi laupäwa öhtut. Se olli Kembri perres illa pühhapäwa hakkatu ja walmistamine. Gustaw kandis hoolt, et väija tööd siis aegsaste said lõppetatud; Madlena püdis koddut seddasama. Ta panni mehheli ja lastele puhta särqi ja muid rüded aegsaste walmis, pühkis ja mõnne näddala talka pessi ka toa pörraudad puhtaks, küris tüdrukutega kõik sönia ja muid maja-riistad walgeks, koris karduhvlsid leme tarvis ja ennamiste ketis kohhe leme pühhapäwaks walmis, — kui olli seggadest karjale tehha, siis walmistas sedda kahhelö päivaks ja mis muidu veel tarvis olli, toimetas aegsaste; kels ta tõusis ka laupäwal veel varremine üles, kui muidu. Ta tahitis agga selle Jummalal lääsu järrel tehha: kus päwa pead sa tööd teggema ja kõik omissa tegemist ärrateggema! — Pärrast löunat ta viis eõsite omissa lapsed sauna ja pessi neid puhataks, siis läks isse omissa tüdrukutega, nende järrel tuli Gustaw sillaõtega. Olli se tehtud, siis öhtu olli läes. Mees ja naene istusid siis Kembri mahha ja teggid teine teisele arvu, selle näddala majapäddamisse pärrast, arivasid koffu, mis

ellid väljaannid ehk sisserewetmid, pannid ärra, kui mõnni koppikas olli üllejämid. Nõnda heitsid selle näddala ilmalisud mötted ja murred ennesest ärra; siis Madlena walmistas öhtu sömest ja kutsus perret kofku; nad võtsid omissa toitu tännuga, siis piddasid öhtu palvet. Gustaw lugedes ja kõik laulsid röömsa süddamega. Pühhapääw olli nõnda juba süddametes hakkamid, üks murre agga olli seal leida: murre hinge eest ja palve, et Jummal hingamisse päwa önnistaks! Et nad siis ka pühhapäwa 3-ma lääsu järrel pidasid, Jummalal sömna heal meel kirritus ja koddut tähhele pannes, sedda wöite isse arvata.

Kord olli Tursa Katta Madlenaga juttus ja kui mittu asja ollid räkinud, küüsidi Katta: „Ütle emmeti, kust se tulleb, et sa omissa mehhega ni rahhuliste ellad ja teie töö ni hästi eddas lähhääb?“ Madlena vastas: „Sedda wöin pea öölda: Meie püname Jummalal lääsku mëda ellada: te tööd ja pallu Jummalat! Se juhbatab meid rëmuga tööd tegzema, üllekohtu eest hoidma, kõige pattu wastu walwama, mitte pitka peale jätmma, mis tänu sünnisib tehha, — se öppetab meid tundma, et maism lõppeb ärra ja ellu maismas ka, agga et se jäab iggaweste, kes teeb Jummalal tahtmis! Suremat tarkust meil ei olle, egga parremat nööri!“ — Katta pahandas ja ütles iivitades: